

гария бѣхъ надошли много хора. Тържеството бѣше голѣмо — радвахъ се и стари и млади.

А най много трѣбва да се радвате вий, малки читатели: защото тъкмо кога порастнете, Борисъ ще начене да царува. Той ще бѣде вашъ — български царъ: вий съсъ него ще прославявате милата ни татковина.

III

Прѣяденото дѣте.

Отъ Гр. С. Пърличевъ.

Честна майка Гого дума:
„Не дѣй, не прѣситвай се!
Много дѣца прѣситени
Умрѣли сж люта смъртъ.
Петъпжтивъвъ день похапвай,
Но по малко, синче ле!“
Гого игра бѣше мила,
Гого майка не почу.
Той игралъ, игралъ отрано
Ненаситно цѣлий день.
Вечерьта дойде си дома

Гладенъ, гладенъ като песъ.
Голѣмъ *пещникъ* въ ржкаграбнъ
Вника изѣдѣ го цѣлъ.
Взду му се ужасно търбухъ
И душа му се заби.
Тукъ и тамо сѣ бѣхти се,
Не събира го нигдѣ.
Узна Гого, че ще умрѣ,
Па си легнъ насълзентъ.
Както легнъ тѣй и умрѣ,
Ненарадванъ на свѣта.

